

23. Házasság és család

A házasságot, mely a felföldi nő kázzátt föltre száíá³ egységg szeretetkapcsolatban, Isten alkotta az Áódenben Áó JÁózus megerősÁ-tette. Mivel a keresztÁny szÁimÁjra a házassÁjg Isten Áó a házastÁrs felÁ elkÁítelezetsÁé, ezÁrt csak azonos hitű társak kÁzzátt kÁíttessen. E kapcsolat a kÁícsÁíns szeretetre, megbecsÁíÁsre, tiszteletre Áó felelössÁégre ÁópÁí, mely Krisztus Áó egyháza kÁzzÁítti szeretet, szentsÁé, meghittÁé Áó ÁíllandÁsÁjg kapcsolatÁit táíkrÁízi. JÁózus a vÁíísrÁí azt tanÁ-totta, hogy házassÁígtÁírt kÁívet el az, aki elvÁílik házastÁrsÁitÁí - kivÁóve a parÁjnasÁjg miatti vÁííst -, Áó máíssal háziasodik Áíssze. Noha nem minden csalÁídi kapcsolat eszmÁnyí, de a SzentÁólek vezetÁóssÁóvel Áó a gyÁílekezet gondozÁsÁíval a háziasfelek kÁízzÁítti szeretetkÁízzÁssÁé jÁíhet íÁótre, ha teljesen aláírendelik magukat egymÁísnak Krisztusban. Isten megÁíldja a csalÁídot, Áó azt akarja, hogy a csalÁídtagok a teljes ÁórettsÁégre segÁ-tsÁók egymÁíst. A szÁílök tanÁ-tsÁí meg gyermekeiket Isten szeretetÁóre Áó a neki valÁ³ engedelmessÁégre. PÁóldÁíjkkal, szavaikkal, tanÁ-tsÁíket arra, hogy Krisztus szeretó, neveló, ÁíráíkkÁó gyengÁóds gondoskodÁ³, aki azt akarja, hogy az Ó testÁónek - Isten csalÁídjÁínak - tagjaivÁí legyenek. A csalÁídnÁíívekvó ÁísszetartÁísa az utolsÁ³ idök evangÁóliumi ÁízenetÁónek egyik ismertójele. (1MÁ³z 2:18-25; Mt 19:3-9; Jn 2:1-11; 2Kor 6:14; Ef 5:21-33; Mt 5:31-32; Mk 10:11-12; Lk 16:18; 1Kor 7:10-11; 2MÁ³z 20:12; Ef 6:1-4; 5MÁ³z 6:5-9; PÁóld 22:6; Mal 4:5-6)

Az otthon egyik dÁíntó feladata, hogy helyreÁíllÁ-tsa az emberben Isten kÁópmÁísjít. A csalÁídban az apa, az anya Áó a gyermekek teljesen kibontakozhatnak, Áó teljesÁ-thetik az egymÁíssal valÁ³ ÁísszetartozÁísa, szeretetre Áó bensősÁéges kapcsolatra írÁínyulÁ³ ígÁónyÁó. Itt egyÁónisÁóggÁó formÁííÁódnak a csalÁídtagok, Áó kifejldik az egÁószsÁéges Áíntudat. Az otthon az a hely, ahol Isten kegyelmÁóból az ígazi keresztÁónyssÁé elvei a gyakorlatban megvalÁísulhatnak, Áó ÁórtÁókei egyik nemzedÁókból a máísbba Áíjtvihetök.

A csalÁídnagy boldogsÁíjg, de rettenetes sÁóráíÁósek szÁ-nhelye is lehet. A harmonikus csalÁídi Áólet bemutatja a keresztÁónyí elveket a gyakorlatban, Áó bizonyssÁígot tesz Isten jellemÁóról. Sajnos e jellemvonÁí sok nagyon ritkÁí íÁíthatÁ³ a mai csalÁídkban. Sok csalÁídnkÁíbb az Áííznzó emberi szÁ-v gondolatait Áó szÁíndÁókait táíkrÁízi - veszekedÁóst, íÁízongÁíst, versengÁóst, haragot, helytelen viselkedÁóst, söt máógg kegyetlensÁóget is. Ezek a jellemvonÁí sok nem szerepeltek Isten eredeti tervÁóben. JÁózus ezt mondta: "Kezdetl fogva nem Áígy volt" (Mt 19:8).

Á

Kezdetben

A szombat Áó a házassÁíjg kÁó olyan ajÁíndÁó, amelyet Isten az emberi csalÁídnak kezdetben adott. Ezekkel az ajÁíndÁókkal a pihenÁóss Áó egymÁíshoz tartozÁíss Áíráíímt kÁ-nÁííta, tekintet nÁólkÁíí idöre, helyre Áó kultÁórájra. E kÁónt íntÁózmÁóny megalapÁ-tÁíssÁíval Áórté el tetópontjÁí Isten íÁíídi teremtÁóse. Ez volt a befejezÁóss, az emberisÁógnék a teremtÁóskor adott

rendkivül jó ajándékokat készített a legjobb. A szombat alapvetően az Isten időt adott az embernek a pihenésre és megajándékosra, időt a vele való közösségre. Az első család kialakulásával létrehozta az emberiség alapvető társadalmi egységét, amellyel felbrazította bennünk az állszetartozás tudatát, és gondoskodott arról, hogy Isten és mások szolgálataira alkalmas személyekké fejlődjenek.

Az Isten képmását
teremtette az ember, akinek lakása lett ez a föld: "Én mondom Isten: Teremtsem én embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra... Teremtés tehát az Isten az ember az ő képre, Isten képre teremtette őt: földi és asszony teremtette őket." Az itt használt ember szó (a héberben és magyarul is) általános értelmű, ahogyan több mint 500 esetben az Ótestamentumban. Ez a kifejezés mind férfit, mind nőt jelent. A szöveg világossá teszi, hogy Isten nemcsak a férfit teremtette a saját képre, a nőt pedig a földi képre. [1] Nem így teremtette Isten mindkettőt a saját képre alkotta.

Éppen úgy, ahogy az Atya,
a Fiú és a Szentlélek - mindhárom Isten, a földi és a nő együttesen alkotja az "ember"-t. Átgly, ahogy az Istenség három személye egy, de a háromnak nem ugyanaz a szerepe. Lányokban, férfiakban egyek, de nem azonosak a személyekben (vö. Jn 10:30; 1Kor 11:3). Kiegészítik egymást, és tevékenységükben együttműködnek.

Mindkét emberi nem jó
(1Máz 1: 31), és a női szerepük is jó. A család és az otthon a nembeli közösségek társasága. Isten szaporította volna az életet a földön a földi és nő teremtése nélkül, ahogy azt egyes állatok nem nélkülözhetetlenül szaporodásának tanúsága. De Isten ezért, általános formájában és jellegzetességeiben azonos egyedeket alkotott, ám mindegyikük a magában hord valamit, ami hiányzik a másiktól, és kiegészíti a másikat. [2] Nem volna teljes az a világ, amelyben a két nem csak az egyik van jelen. Igazi beteljesülés csak olyan társadalomban jöhet létre, amely mind férfit, mind nőt magában foglal. Itt nem merül fel az egyenlőség kérdése, mert mindkettő nélkülözhetetlen.

Adám, az elsőszülött, és
ő az emberi faj feje [3],
első napján öröközte egyedülálló voltát - nem volt hozzá hasonló. "De az embernek hozzá illő segítőjérsat nem talált." (1Máz 2:20) Isten tudatában volt ennek a hiánynak, mert ő így szöveg: "Nem jó az embernek egyedül lenni; szerzek náki segítőjérsat, hozzá illőt" (1Máz 2:18).

Az itt "illő"-nek
fordított héber neved szó olyan eljárással, amely az állatvilágot, amely azt jelenti, hogy állni valaki vagy valami "élő", valakivel vagy valamivel "összszemben", valakinek vagy valaminek "megfelelő". A jelen esetben annak a személynak, akinek Adám előtt kellett állnia, hasonlóságot ki kellett egészítenie őt, meg kellett felelnie neki. "Bocsátja tehát az Úr Isten magyálmot az emberre", és kivett egyet annak oldalbordi részéről" (1Máz 2:21), és társává formálta. [4]

Amikor Ádám felébredt, azonnal felismerte azt a szoros Ács meghitt kapcsolatot, amit ez a kárlárléges teremtsi cselekmény lehetővé tett, Ács felkiáltott: "Éz Ez májr csontomból valás csont, Ács testemből valás test; ez asszonyembernek neveztesék, mert emberből vétett" (1Máz 2:23; v. 1Kor 11:8).

A házasságig. Isten a fárfi Ács a nő kárlárléges zösgéből rendet, egységet hozott látre. Az első pártelen megtartotta az első esküvőt, Ásszeadta ezt a kót embert, kápmásának mintaképeit, hogy egygá legyenek. A házasságig azáta is a csalájd Ács a társadalom alapja.

A Szentá-rás mind az elkárlárléges, mind az Ásszetartozás dántó tetteket jellemzi a házasságot: Valaki ázelhagyja... az ő atyját Ács az ő anyját, Ács ragaszkodik felesgéhez, Ács lesznek egy testt" (1Máz 2:24).

1. Elhagyás. A házassági viszony feltálenél szákságess teszi, hogy a házazulandák feladják korábbi fontos kapcsolataikat. A házastársi viszony felálmolja a szálló gyermek kapcsolatot. Ilyen Ártelemben a szállókkal valás kapcsolat ázelhagyása" lehetővé teszi egy másik szemlyhez valás ázragaszkodást". E folyamat nállá nincs a házasságnak szilárd alapja.

2. Ragaszkodás. A ázragaszkodik" szának fordított háber kifejezés olyan szábál származik, amelynek jelentése áztapadni, odakétni, csatlakozni, kitarítani". Fónávként a forrasztást is jelentheti (Ása 41:7). E kárlétes szoros Ács erős volta bemutatja a házassági kárlégek jellegét. E szávetság felbontására irányuló minden ká-sárllet megsebzí azokat, akik ilyen szorosan kapcsolódnak egymáshoz. Az a tány is hangsúlyozza ennek az emberi kárlékeknek a szoros voltát, hogy ugyanez az ige fejezi ki az Isten Ács nápe kárlétti kárléket: "Ézöt tiszteljed, öhozzá ragaszkodjál, Ács az ő nevére esküdjél" (5Máz 10:20).

3. Szávetsággkált. A Szentá-rás azt a fogadalmat, azt az Ágáretet, amely a házastársakat egymáshoz kárlti, ázszávetság"-nek" nevezi. Ezt a kifejeést Isten Igáje a legánneplyesebb Ács legkárlétezőbb egyezságre használja (Mal 2:14; Páld 2:16-17). A fárfi Ács felesg kárlétti kapcsolatnak mintáznia kell azt az Árlékkávalás szávetságet, amelyet Isten az ő nápával, egyházzával kárlétt (Ef 5:21-33). Egymásnak valás elkárlétezettségá kárlézzé azt a háset Ács Állhatatosságot, ami Isten szávetságet jellemzi! (Zsolt 89:3; JerSir 3:23).

A kettőjék kárlétti szávetsággkált taná Isten, a gyálekezet, az ifj pájr csalájdja Ács baráti kárlre.

Ezt a szövetséget a menny megerősíti: "Én Amit... Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza" (Mt 19:6). A keresztény házasság tudatában van annak, hogy házasságként a szövetséggel olyan hűséget fogad egymásnak, amely állandó tartalommal bír.[5]

4. Egy testvérválasztás.

Az elhagyás a szövetségek között olyan egységet eredményez, amely titok. Ez teljes értelemben valóban egyválasztás - a házastársak egyáltalán nem, hanem szétválasztottak, és meghitt kapcsolatban vannak egymással. Ez az egység eleinte a házasság fizikai egységére vonatkozik. De ezen túl a gondolkodás és az érzelmek bensőszerű kapcsolatát is jelenti, amely erősíti a kapcsolatuk fizikai voltát.

a) Egyáltalán nem választás. Néppel való kapcsolatokról Isten ezt mondja: "Én Vajon járnak-e ketten egyáltalán, ha nem egyeztek meg egymással?" (Ám 3:3). Ez a kérdés azokat is érinti, akik egy testvérválasztás lesznek. Isten megtiltotta az izraelitáknak, hogy a szomszédos nemzetekkel szétválasztódjanak, "Én mert elpártoltatja a te fiadat tőlem, és idegen isteneknek szolgáljon" (5Móz 7:4; v. Jézus 23:11-13). Amikor az izraeliták figyelmen kívül hagyták ezt a parancsot, ennek következménye végzetes lett (Bá-r 14-16; 1Kir 11:1-10; Ezsd 9:10).

Például megismételte ezt az elvet, s egyértelművé tette: "Ne legyetek hitetlenekkel felemás igazságban; mert mi szövetségek van igazságoknak és hamisságoknak? Vagy mi közzé állunk a világgal, igazságunk a sátánokkal? És mi egyezünk Krisztusnak béli állással? Vagy mi közzé állunk a hitetlenekkel? Vagy mi egyezünk Isten templomának béli állásokkal? Mert ti az Istennek temploma vagytok" (2Kor 6:14-16; v. Ám. 17-18. v.).

Például megismételte ezt az elvet, s egyértelművé tette:

"Ne legyetek hitetlenekkel felemás igazságban; mert mi szövetségek van igazságoknak és hamisságoknak? Vagy mi közzé állunk a világgal, igazságunk a sátánokkal? És mi egyezünk Krisztusnak béli állással? Vagy mi közzé állunk a hitetlenekkel? Vagy mi egyezünk Isten templomának béli állásokkal? Mert ti az Istennek temploma vagytok" (2Kor 6:14-16; v. Ám. 17-18. v.).

Világos a Szent-írás

tanítás, hogy a házasság csak a házassággal. Ez az elv még mindig világosabban értelmű. Az igazi egység hitben és gyakorlatban valóban megegyezést igényel. A vallás gyakorlásában valóban a házasság az életmódban valóban a házassághoz vezet, ami szoros kapcsolatokat és tiszteletet okozhat a házasságban. A Szent-írás által említett egység elvárásai azonban ebben a tekintetben az ember saját közzé állásán belül szemlélyel a házasságot.[6]

b) Szétválasztás. Hogy a testvérválasztás legyen, teljes hűséget kell tanúsítani egymás iránt. Amikor valaki házasságot köt, mindent kockáztat, és elfogadja házastársát olyannak, amilyen. Aki megházasodik, kifejezi azt, hogy a házasság megosztani a házastárs felelősségét, és mindennel szemben társ mellett akar állni. A házasság cselekvő, gyakorlati, meg nem szűnő szeretetet igényel.

"Én a testvérválasztás ember megosztja

mindenét, amije van, nemcsak a testét, hanem anyagi javait, de gondolatait és érzelmeit, szenvedéseit, reményeit és aggodalmait, sikereit és kudarcait is. "Én a testvérválasztás" azt jelenti, hogy a testvérválasztás ember teljesen egy

testtől, lélekkel és szellemül lesz, máigis kőből készült szellemül marad." [7]

c) Meghittégek. Az egy testtől való is nemi egységgel jár. "Ézsaiás az ő feleségét, aőt, aki fogad vala máhában." (1Máz 4:1) Az egytől való is szellemül folytatán, amelyet férfiak és nők adim és ova napjai óta éreznek, minden házaspárjra eljuttassa az első szerelmi tétet. A nemi meghittégek a lehető legszorosabb fizikai egység részére; járja az a kázelget, amelyet egy házaspárj örömeleg és lelkileg is ismerhet. A keresztény házastársi szeretetet melegságnak, örömeleg és gyönyörűságnak kell jellemeznie (Pál 5:18-19).

"Éztisztességes minden tekintetben a házasság és a szelöten házasság." (Zsid 13:4) "A Szent-rés világon kimondja, hogy a férj és feleség közötti szeretet örömeleg nemi kifejezése Isten terve szerint való. Ez, ahogy a Zsidóhoz írt levél hangzólyozza, szelöten, nem bűnös, nem szennyes. Ez tiszteletre mált hely a házasságban, ahol férj és feleség tanó nélkül találkozik, hogy megánnepelje egymás iránti szerelmet. Ennek az időnek szentnek és örömelegnek kell lennie." [8]

5. Bibliai szeretet.

A házastársi szeretet egymáshoz való feltélen, gyengéd és meghitt ragaszkodás, amely kálcán sen előmozdítja az Isten köpmásjára formálást az egyen minden - fizikai, örömeleg, örömeleg és lelki - vonatkozásban. A szeretet készült fajti hatnak a házasságban; van romantikus, szenvedélyes időszak; nagyon örömeleg időszak; nyugalmas időszak; baráti és az egymáshoz tartozás örömeleg betöltött időszak. De az agapé szeretet, amiről a Szenttestamentum beszél - az örömeleg, mindent-másokért szeretet -, az igazi, maradandó házastársi szeretet alapja.

Jézus bemutatta e szeretet legmagasabb formáját, amikor magjra vöve mind bűneink slyát, mind kávetkezéseit, vállalta a keresztalát. "Éz Mivelhogy szerette az örömeleg e világon, mindvögig szerette őket." (Jn 13:1) Szeretett bennünket, annak ellenére, hogy bűneink a keresztre vitték. Ez volt, és most is az, Jézus Krisztus feltétel nélküli agapé szeretete.

E szeretetet jellemezve

Pál ezt mondta: "A szeretet hosszótűrő, kegyes; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem örkedik, nem fuvalkodik fel, nem cselekszik öktelenül, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a gonoszt, nem örül a hamisságnak, de egytől örömeleg az igazsággal; mindent elfedez, mindent hiszen, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem fog" (1Kor 13:4-8).

E szakasz magyarzata

Ed Wheat ezt írta: "Az agapé szeretet örömeleg erőforrásba van bekapcsolva, és akkor is működik, amikor minden másfajta szeretet kudarcot vall... Szeret,

mindegy, hogy mit. Nem számít, milyen méltatlan a szeretetre az a másik személy, az agapé nem merül ki. Az agapé olyan feltétel nélküli, mint Isten irántunk való szeretete. Ez az értelmi magatartás, amely az akarat megfontolt döntésén alapszik." [9]

6. Az egyén lelki

felelőssége. Bár

a hájazástársak szívesen kénytelenek egymással, döntéseiket mindegyiküknek egyenlően kell hordozniuk a felelősséget (2Kor 5:10). E felelősség vállalása azt jelenti, hogy soha ne hibáztassák a másikat azért, amit ők kénytelenek el. A saját lelki fejlődésük felelősségét is vállalniuk kell; senki sem támaszkodhat más lelki erejére. Másról mindegyikük Istennel való kapcsolata erőforrásként és bátorító-támaszként szolgálhat a másik számára.

Â

A bűn következményei a házasságra

Annak a torzulásnak, amit

a bűn okozott az ember istenképében, a házasságban is oppógy megvannak a következményei, mint az ember életének minden más területén. Ánárdek hatolt be oda, ahol valamikor teljes szeretet és egység uralkodott. Az álnézés az elsődleges mozgatóerő azokban, akiket nem szorongat Krisztus szeretete. Az alázatosság, szolgálat, áldozatosság evangéliumi elveinek megsértése a kereszténység minden kudarcának kizárólagos nevezője.

Adám és Áva az

engedetlenségükkel keresztelte teremtésüké cöljait. Bűnbeesésük előtt teljes nyálsággal áltak Isten előtt. Utána pedig ahelyett, hogy árámmel kézeledtek volna hozzáj, áolva elrejtözték előle. Megpróbálták eltitkolni a valósságot; nem vállalták tettükért a felelősséget. Bűntudattal áthatottan, amelyet ászárvakkal képtelenek voltak megszentelni, nem tudtak Isten és a szent angyalok szemébe nézni. Azért is ez a kibávs és az álnigazolás tagadás az ember Istennel való kapcsolatának általános mintája.

A fálelem, amely

titkolásba sodorta őket, Adámnak és Ávának nemcsak Istenhez, hanem egymáshoz való viszonyát is eltorzította. Amikor Isten árdőre vonta őket, mindketten a másik rovására igyekeztek megvédeni magukat. Vádkodásuk bizonyította, hogy milyen selyos tárá és tártánt abban a szerető kapcsolatban, amelyet Isten a teremtéskor létrehozott.

A bűnbeesés után Isten ezt

mondta az asszonynak: "Epekedel a te fárdjed után, ő pedig uralkodik terajtd" (1Máz 3:16). Isten azt akarta, hogy ez az elv, amely nem változtatta meg a fárfi és nő közötti alapvető egyenlőséget, az első pár és utánuk minden házaspár javát szolgálja. [10]
Sajnos ez az elv eltorzult. Az idők folyamán azért is erőszakkal,

mesterkedéssel az az egyéniség elnyomásával; val tőrtenő uralkodás jellemzi a házasságot. Az önképzés miatt nem sok maradt meg egymás elfogadásából. Az megbecsülésből.

A kereszténység lényege az az ísszhang az ínmegtagadás let, amely a házasságot a bűnbeesés előtt jellemezte. De a bűnbeesés megrontotta ezt az ísszhangot. A férj az feleség szeretetének elő kell segítenie, Ájpolnia kell tőrsa boldogságát. Egyé kell vállalniuk, de egyikük se vesztesse el egyéniségét, amely Istené.[11]

Á

Elhajlások a mennyei eszménytől

Tőbbnejűség. Az a gyakorlat, amely szerint az egyik tőrs tőbb házastársat tart, ellentétben áll azzal az egyé vállalással az egységgel, amelyet Isten az édenben az első házassággal létrehozott. A tőbbnejűséggel nem jár egyért minden korábbi tőrs elhagyása. Bár a Szent-rés beszélt tőbb tőrs házasságokról, mint a patriarkális kor kultúrájában jelen levő tőnyről, de világosan rámutat arra, hogy azok a házasságok nem valóságosak meg a mennyei eszményt. E házasságokból származó családok tagjai hatalmi harcok, keserű harag az elidegenedés ígkőben álltek (Íjzd 1Máz 16; v. 29:16-30:24 stb.), ahol a gyermekeket örzelmi fegyverként használták a család máj tagjainak megőrtésére.

Az egynejű házasság a házasságokban az egymáshoz tartozás örzését kelti. Erős-ti meghitt kapcsolatukat. Felismerik, hogy viszonyuk egyedül áll, az senki sem osztozhat abban, amit ők cselekszenek. A monogám kapcsolat tőkrőzi a leghatározottabban a Krisztus az egyháza, az egyén az Isten kézi kapcsolatot.[12]

Parásznaság az házasságtörés.

A mai divatos

gondolkodás az gyakorlat nem tulajdon-t jelentőset a tartás kapcsolatoknak, amelyekben mindkét házastárs nemileg mindhalálíg hűség egymáshoz. A Szent-rés azonban minden, házasságon kívül ne-mi kapcsolatot bűnnek tart. A hetedik parancsolat változatlanul örvényben van: "Ne parásznájkodjál!" (2Máz 20:14). Semmiféle másdos-tás vagy felmentő ok nincs itt megemlé-tve. Ez a parancsolat olyan elv, amely főtőkenyen őrzi a házasság viszonyt.

A parásznaságról az

házasságtörésről alkotott bibliai nézet szőges ellentétben áll a mai felfogással, amely megtűri az ilyen cselekményeket. Sok igeszakasz mind az "-", mind az íjtestamentumban el-tőli ezt a gyakorlatot (3Máz 20:10-12; Pöld 6:24-32; 7:6-27; 1Kor 6:9, 13, 18; Gal 5:19; Ef 5:3; 1Thessz 4:3 stb.).

Az ilyen kapcsolatoknak messze hatású és hosszan tartó káros következményei lehetnek. Becsüdjék a társasági nemi társaság, és káros okozhatnak neki fizikailag, érzelmileg, anyagilag, jogilag és társadalmilag. Sőt a társaságot okoznak az egész családnak, s ha gyermekeket is érintenek, károsan hatnak rájuk. Ezekből a kapcsolatokról nemi betegségek terjedhetnek el, társasági nyelven gyermekek származhatnak. Ezen túlmenően az ilyen viszony felett lebegő hazugságok és becstelenségek felhője romba dönti a bizalmat, ami talán soha nem állhat helyre. Az erkölcsi becstelenség e formái ellen számos bibliai parancsokon kívül a szerencsétlen következmények sora elegendő figyelmeztetést jelent a gyakorlatuk ellen.

Erkölcstelen gondolatok. A

bűn nemcsak káros cselekedet, hanem a szív- és lélek is, ami mélyen beágyazódik a gondolatvilágba. Ha a források szennyezettek, nem valószínű, hogy a folyók tiszták lesznek. Jézus mondta, hogy a lélek belső tisztasága igazolja a viselkedést, és ezért a szívben szülemények a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, paráznaságok, lopások, hamis tanúbizonyságok, káromlások" (Mt 15:19). A hűtlen tette a gondolatokhoz és érzelmekhez vezette vissza. "Hát látjátok, hogy megmondatott a rágógieknél: Ne paráznázkodj! Ám pedig azt mondom néktek, hogy valaki asszonyra tekint gonosz szívűnek okát, immár paráznázkodott azzal az ő szívűben." (Mt 5:27-28)

Egész iparág alakult ki, amely hasznát a közélet romlottságáig. Az országos filmeknek és könyveknek nincs helye a keresztény életben. Ezek nemcsak tiltott kapcsolatokra utalnak, hanem pusztán a társasági fokozásuk le a férfiakat és a nőket. Agy eltorzítja a nemiséget igazi értelmét, és elhomályosítja Isten képességét. A keresztények gondolatai legyenek tiszták, és legyenek tiszták a szívükben, mert arra kényszerítünk, hogy az erkölcsi értékeket a szívükben tisztán tartalmazzák.

Várfertőzés. Vannak nők, akik túlságosan a gyermekeik iránti szeretet egész szívének határát, és testileg és érzelmileg bizalmas kapcsolatba lépnek velük. Gyakran ilyen következményekkel jár, ha elhanyagolják a normális házastársi viszonyt, és az egyik gyermeket válasszák a házastárs szerepére. A határvonalak ilyen elmosódása megértés nélkül testvérek és távolabbi családtagok között is.

Az "testamentum tiltotta a várfertőzést (3Móz 18:6-29; 5Móz 27:20-23), és az Újtestamentum is eltiltja (1Kor 5:1-5). Ez a fajta társasági károsítása a gyermek fejlődő nemiséget, és olyan hatalmas szorongást és bűntudatot okoz benne, amelyet magával visel a házastárs is. Amikor a nők ártalmatlanok a határokat, megromlítja a gyermek ébredő bizalmát - amelyre nagy szükség van ahhoz, hogy hinni tudjon Istenben.

Váltság. Jézus kijelentése összefoglalja a váltság bibliai tanítását: "Amit... Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza" (Mt 19: 6; Mk 10:7-9). A házasság szent, mert Isten megszentelte. Végző soron Isten az, aki szüleményeket a férfiakat és a feleségeket, nem csupán az emberi szavak

vagy a nemi aktus. Á•gy Ő az, aki megpecsételi egyes ¼lÁcsÁ¼ket. A keresztÁcny felfogÁjst a vÁjlÁjsrÁ¼ Ács Á°jrahÁjasodÁjsrÁ¼ tehÁjt bibliai alapokra kell ÁcpÁ-teni.

JÁczus kijelentÁcse

vilÁjgossÁj teszi azt a bibliai elvet, amelyen a vÁjlÁjssal kapcsolatos keresztÁcny felfogÁjss alapul: Isten felbonthatatlannak tervezte a hÁjzassÁjgot. Amikor a farizeusok megkÁrdeztÁcok tőle, hogy a hÁjzastÁjrsak ÁjsszefÁcshetetlenlensÁcge elÁcog ok-e a vÁjlÁjsra, Ő a hÁjzassÁjg Áczeni modelljÁcát mint mindvÁcggig tartÁ³ egyes ¼lÁcst erősÁ-tette meg. Amikor MÁ³zes vÁjlÁjsi tÁjrvÁcnyÁcról tovÁjbbi vÁjlaszt vÁjrtak, JÁczus ezt felelte: â€žMÁ³zes a ti szÁ-vetek kemÁcnylensÁcge miatt engedte volt meg nÁcktek, hogy felesÁcgeteket elbocsÁjssÁjtok, de kezdettől fogva nem Á-gy volt" (Mt 19:8). A tovÁjbbiakban leszÁjgezte, hogy az egyetlen tÁjrvÁcnyes ok a vÁjlÁjsra a nemi hűtlensÁcog (Mt 5:32; 19:9).

A farizeusoknak adott

felelet vilÁjgossÁj teszi, hogy JÁczusnak sokkal magasztosabb fogalmai voltak a hűsÁcgről, mint nekik. JÁczus szavaibÁ¼ Ács a hÁjzassÁjggal kapcsolatos Á³- Ács Á°jtestamentumi elvekből megÁjllapÁ-thatÁ³ Isten szÁjndÁcoka: azok, akik hÁjzassÁjgot kÁjtnek, maradandÁ³ kapcsolatukkal tÁ¼krÁjzzÁcok Isten elgondolÁjsÁjt.

MÁcog az egyik hÁjzastÁjrs

hűtlensÁcge sem jelenti szÁ¼ksÁcggkÁcppen azt, hogy a hÁjzassÁjgnak vÁjlÁjssal kell vÁcgződnie. A kereszt Ácjtja igazi bűnbÁjnatra, megbocsÁjtÁjsra Ács a keserűsÁcog gyÁjkerÁcnek eltÁjvolÁ-tÁjsÁjra bÁjtorÁ-t. MÁcog hÁjzassÁjgtÁjrvÁcnyes esetÁcban is, a sÁcrtett hÁjzastÁjrs megbocsÁjtÁjs Ács Isten megbÁcokÁ-tő hatalma Ájltal igyekezzen megőrizni Isten eredeti, a teremtÁcskor kifejezett szÁjndÁcokÁjt. â€žBibliailag szÁ¼lva nem szÁ¼ksÁcges, hogy a hÁjzassÁjgtÁjrvÁcnyes tÁjrbbet Ájrtson hÁjzassÁjgotoknak, mint bÁjrmely egyÁc bűn... Ha kÁcsz vagy megbocsÁjtani, Ács nemleges hozzÁjÁjllÁjsodtÁ¼ megszabadulni, Isten mácog kÁcszsÁcge sebb arra, hogy meggyÁ³gyÁ-tson, Ács megÁcjt-tsa egymÁjs irÁjnti szereteteket." [13]

BÁjir a hÁjzassÁjg menyeyei

eszmÁcnykÁcpe olyan szerető Ács maradandÁ³ szÁjrvetsÁcog, amely az egyik tÁjrs halÁjlÁjig tart, nÁc ha szÁ¼ksÁcge ssÁc vÁjlik a tÁjrvÁcnyes elkÁ¼lÁjtnÁ¼lÁcs a hÁjzastÁjrs vagy a gyermek fizikai bÁjntalmazÁjsa miatt. â€žEgyes polgÁjri tÁjrvÁcnyek szerint az ilyen kÁ¼lÁjtnÁ¼lÁcs csak vÁjlÁjs Ájltal tÁjrtÁcshet, ami ilyen kÁjrvÁ¼lmÁcnyek kÁjzÁjtt nem Á-tÁcshet el. De az olyan kÁ¼lÁjtnÁ¼lÁcs vagy vÁjlÁjs, amelyben nem tÁjrtÁcst â€žhÁjzassÁjgi fogadalommal szembeni hűtlensÁcog", egyik fÁclnak sem ad bibliailag jogot az Á°jrahÁjasodÁjsra, csak abban az esetben, ha időkÁjzben a májjsik fÁc l Á°jra meghÁjzasodott, hÁjzassÁjgtÁjrvÁcst vagy parÁjznasÁjgot kÁjvetett el, vagy meghalt." [14]

Mivel a hÁjzassÁjg menyeyei

intÁczmÁcny, az egyhÁjz egyed ¼lÁjllÁ³ Ács komoly felelőssÁcge megakadÁjlyozni a vÁjlÁjst, de ha annak meg kellett tÁjrtÁcshetnie, a lehetsÁcoghez kÁcpest gyÁ³gyÁ-tani az Ájltala okozott sebeket.

HomoszexualitÁjs. Isten Ácgy teremtette a fÁcrtit Ács a

nőt, hogy kénytelenek legyenek egymáshoz, és ugyanakkor kiegészítsék egymást. Amikor Ágy cselekedett, nem erőszaktekint a másik nem felé irányította. Az embereket jellemző kénytelenkedés és kapcsolódás abban nyilvánul meg, hogy a kő nem vonzódik egymáshoz, és teljes kapcsolatra vágyik.

A bűn még ezt az alapvető irányítást is megátadta, fordítottan nevezhető jelenséget hozva létre. Ezekben az esetekben a másik nem irányít terméketlen nem vonzalom megfordult, és az azonos nemhez tartozó felé irányul.

A Szent-írás nyilvános tagadása kifejezésekkel állítja el a homoszexuális cselekedetet (1Móz 19:4-10; v. J. J. 7-8; 3Móz 18:22; 20:13; Róm 1:26-28; 1Tim 1:8-10). Ez a fajta gyakorlat erősen eltorzítja Isten kőpőjét a férfiban és a nőben.

Mivel az mindenki várt, és hűjjel van az Isten dicsőségének (Róm 3:23 - Áj prot. ford.), a keresztények az ilyen rendellenességgel sőtott embereket a gyűgytárs szándékkal kezelik. Krisztus magatartását tárják, aki Ágy szálta a házasságra Ágyen Ágyt asszonyhoz: "Az én sem kárhoztatlak; eredj el, és tőbb ne vártkezzél" (Jn 8:11). Nemcsak a homoszexuális hajlamoknak, de mindenkinek, aki szorongást, szőgyent és bűntudatot okozó módon viselkedett, vagy ilyen kapcsolatokba bonyolódott, szőksége van szakkőpzett és tapasztalt a keresztény tanácsadók egytőttőre. Nincs olyan viselkedés, amelyre Isten gyűgytársat kégyelme ne volna előg.[15]

Á

A család

Isten, miután megteremtette Ádámot és Évát, öröki tette őket a világ felett (1Móz 1:26; 2:15). Ők alkotják az első családot, az első gyűlekezetet, és velük kezdődött a társadalom. A társadalom tehát a házasságra és a családra épült. Mivel csak ők voltak a föld lakói, Isten megparancsolta nekik: "Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet, és hajtsátok birodalmatokat alá" (1Móz 1:28).

Ahogy a föld népessége statisztikája mutatja, nem néptelen már a föld, amit be kellene tölteni, és meg kellene hádtani. De azoknak a keresztény házaspároknak, akik gyermekeket akarnak a világra hozni, most is kőtelességük gyermekeiket az Ágyje és intőse szerint nevelni. Mielőtt a házaspár elindul ezen az Áton, vegye fontolóra a család menyei eszményköpő.

Á

A szőlők

1. Az apa. A Szent-*r*is a *f*re *Á*s az *ap*ra helyezte azt a felelősséget, hogy a család feje *Á*s papja legyen (Kol 3:18-21; 1Pt3:1-8). Ő lett Krisztusnak, az egyház fejének képviselője. *Á* Mert a *f*re feje feleségeknek, mint Krisztus is feje az egyháznak, *Á*s ugyanő megtartja a testnek. De miképpen az egyház engedelmes a Krisztusnak, azonképpen az asszonyok is engedelmesek legyenek férjüknek mindenben. Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeket, miképpen a Krisztus is szeretete az egyházat, *Á*s *Á*-nmagát adta azért; hogy azt megszentelje, megtisztítván a *v*-nek feredőjével az Ige által, hogy majd *Á*-nmaga előbe állítsa dicsőségben az egyházat, *Á*gy, hogy azon ne legyen szeplő vagy sár, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent *Á*s feddhetetlen. *Á*gy kell a férfiaknak szeretni az ő feleségeket, mint az ő tulajdon testüket. Aki szereti az ő feleséget, *Á*nmagát szereti." (Ef 5:23-28)

Amint Krisztus vezeti az egyházat, *Á*gy adja meg Isten Igéje az elsőbbséget a *f*re dntésnek - kivéve a lelkiismereti kérdéseket -, *Á* lehet mindkettőnek engedelmesnek kell lennie.[16] Ugyanakkor a *f*re kftes felesége egyéniséget a legnagyobb tiszteletben tartani.

Krisztus bemutatta, hogyan kell szelén uralkodni, amely a szolgálóig vállalkásban a keresztig megy. A férjnek is *Á*nfeláldozan kell vezetni a családját. *Á* Krisztus bñlcsen *Á*s szeretettel uralkodik, *Á*s a *f*re akkor teljesíti felesége iránti kötelességeit, ha tekintélyt ugyanolyan gyengéden használja, mint Krisztus használta az egyház iránt. Ha Krisztus Lelke vezérli a férjet, a feleség alárendeltsége csak nyugalmat *Á*s áldást hoz, mert a *f*re (ahogy Krisztus is egyházát) csak azt kívánja meg feleségétől, amiből *Á* szarmazik. Tanulmányozzák a férjek Krisztus szavait, de nem azért, hogy megtudják, milyen tdköletesen kell a feleségnek engedelmeskednie, hanem hogy miként sajátátthatják el Krisztus lelkeletét, *Á*s hogyan tisztulhatnak meg, nemesedhetnek, *Á*s válhatnak alkalmassá családjuk vezetésére."[17]

*Á*brahámhoz hasonlóan, az apa a család papját gyűjtse *Á*ssze családját reggel, *Á*s bñzza az *Á*sr gondviselésére. Este az apa vezet *Á*svel dicső-tsök Öt, *Á*s kftsnjök meg a kapott áldásokat. Ez a családi *Á*hátat *Á*sszekftő kapocs lesz - az az idő, amikor Isten *Á* az első hely a családban.[18]

A bñlcs apa időt áldoz gyermekeire. A gyermek sokat tanulhat az *ap*it, pldául az anya iránti tiszteletet *Á*s szeretetet, az Isten iránti szeretetet, az ima fontosságát, szeretetet más emberek iránt, munkamdszert, szerénységet, a természet *Á*s az Isten által teremtett dolgok iránti szeretetet. De ha az apa soha sincs otthon, a gyermekek meg vannak fosztva ettől a kíválságtól *Á*s *Á*rtól.

2. Az anya. Az anyaság az Istennel való

legszorosabb társas viszony lehetőséget kínál a Földön. A trónon ülő királynak nem fontosabb a munkája, mint az anyának. Az anya a család királynője. Formálhatja gyermekei jellemét, hogy alkalmasak lehessenek a magasabb rendű, halhatatlan életre. Egy angyal sem igényelhetne szentebb káldetést; mert e munkát végezve az anya Istennek szolgál... Ismerje fel munkája fontosságát, és állítsa fel Isten egész fegyverzetét, hogy a sátánok ellenállva, ne szabja magát a világ normájához! Munkája erre az életre és az örökkévalóságra szól. [19]

A családban valakinek

viselnie kell a felelősséget a gyermekek jelleméről. Nevelésüket nem lehet a véletlenre vagy másokra bízni, mert senki sem táplál olyan örököszt a gyermekek iránt, mint a szülő. Isten azzal a képességgel teremtette az anyát, hogy a gyermeket a saját testében hordja, táplálja, gondozza és szeresse. Az anya páratlan kiváltsága - kivéve, ha egyedülálló szülő [20], vagy egyből súlyos anyagi terhek gátolják ebben -, hogy ha akar, egész nap gyermekeivel lehet, és a Teremtővel együttműködve formálhatja jellemüket az örökkévalóságra.

Valakinek ebben a kapcsolatban a család

életét tekintenie... A huszadik században az anyaság és feleség hivatásának vállalása mesébe illően ritka, és nagy erőpróbába. Elpazarolt erőfeszítés? Híjítlan feladat? Mátatlan rabszolgaság? Nem, a legizgalmasabb lehetőség az áradat megfordítására, az emberek megmentésére, a tártónelem befolyásolására, valami olyannak a végzésére, ami egyre tárgabb körben érezhető és hallható lesz. [21]

Az 3testamentumi időkben a

nőv rájviden jellemezte az azt viselő személyt. Őva a bűnbeesés után kapta nevet (1Móz 3:20). Mivel ő lett az egész emberiség anyja, neve (hóberál chavváj) az "ézőlő" szóból (hóberál chaj) származott. Ez a nőv azt a rendkívül tiszteletre méltó helyet tákrázi, amelyet őva az emberiség tártónelmében elfoglal.

Mint ahogy a nemzések sem

adám, sem őva egyedül ő kizárólagos joga volt, ugyanógy szülőnek lenni sem az. Az utóbbi is megosztott felelősség volt. Őgy kell lenni ennek ma is, nemcsak a gyermekek hordásában, hanem nevelésében is. Mindkét szülőnek megvannak a kötelességei, amiket az Ásr előtt kell teljesíteniük. "Ém az Ásrnak örökösge, a fiak; az anyamóh gyámálcse jutalom." (Zsolt 127:3)

Á

A gyermekek

1. Az elsőbbség. Az Ásr és a házastársuk iránti

elkötelezettség mellett a szülők legszentebb felelőssége a világba hozott gyermekek nevelése. Gyermekek árdekeit saját előmenetelük és kényelmük el kell helyezni, nem a gyermekek akartak a világba jenni. A lehető legjobban kell

őket az életben elindítani. Mivel a születés előtti hatások döntően befolyásolják az ember lelki, szellemi és fizikai egészségét, a gyermek jéréstől kezdve a születése előtt mindent meg kell tenni.[22]

2. Szeretet. A szülő szeretetének feltétel nélkül kell lennie. Még ha nem is talál soha teljes viszonyra, a gyermekeknek szükségük van a szeretetre, hogy feladatukra az egészségükre megfelelő képet kapjanak, és életük végéig örömeileg egészségesek legyenek. Azok a gyermekek, akiknek harcolni kell a szeretettel, vagy akik háttérbe szorítva, nem érzik magukat fontosnak, megpróbálják nemkívánatos viselkedéssel elnyerni szüleik szeretetét, és ez a viselkedés inkább káros szokásuká válik.[23]

Azok a gyermekek, akik biztosak szüleik szeretetében, máskor fel is szeretettel fordulnak. Meg lehet tanítani őket adni és elfogadni, valamint arra, hogy nemcsak önmagukat kellene. Ahogy a gyermekek fejlődnek, megtanulhatják Istent dicsőíteni.

3. Odaszentelés. A keresztyén szülők a lehető legkorábban szenteljék gyermekeiket Isten szolgálatára. A hetedik napot ünneplő adventista gyülekezetek ennek a felajánlásnak egyszerű szertartással adnak keretet. Ilyenkor a szülők a gyülekezet előtt imában Istennek ajánlják gyermekeiket, ahogy Jézus és Mária is bemutatta a gyermek Jézust a templomban (Lk 2:22:30). Ezzel a gyermek a nagy lelki család részévé kezd el az életét. A gyülekezet tagjai részt vesznek a gyermek társadalmi és lelki nevelésében, mert ő is Isten gyermeke és Krisztus testének tagja.

Ezen az istentiszteleten a szülők megfogadják, miszerint a gyermeket az Őrétjára tanítják, hogy Isten képmása kiformálódjon benne. E cél elérése érdekében gyermekeiket rendszeresen elviszik a szombatiskolába és az istentiszteletre, hogy a kicsinyek már életük hajnalán Krisztus testének részévé váljanak. Amikor a gyermek eléri az iskolás kort, a szülők és a gyülekezet tagjai mindent megtesznek azért, hogy olyan keresztyén iskolába járasson, amely továbbfejleszti a gyermek szeretetét az Őrétjére.

4. Éllhatatosság. A szülők lelki oktatása folyamatos hatással jelen van a gyermek életének minden szakaszában. "Gyakorold ezekben a te fiadat, és szíj ezekről, amikor a te házában állsz, vagy amikor áton jár, és amikor lefekszel, és amikor felkelsz. És kázz azokat a te kezredre jegyél, és legyenek homlokukra a te szemeid kázzt. És rd fel azokat a te házádnak ajtáfeleire, és a te kapuidra." (5Máz 6:7-9; 11:18)

Az otthon egészségügyi befolyást gyakorol a gyermekre. A szülők nemcsak a családi éh-tatok által árszthatnak lelkiésget; fontos ezen kívül a Krisztus iránti színtelen megnyilatkozás gyakorlati hit, aminek meg kell nyilvánulnia életvitelükben,

Itt az a kérdés, hogy a szülőknél, sőt otthonuk dőlt-és-tőltőben is. Isten szerető szőlkőnt valő megismerőse őtfontossággal a gyermek keresztőny fejlődőshöz.

5. Az engedelmesség

megtanulása. Őtan-td

a gyermeket az őtőjnak mődja szerint; mőg amikor megvőnhedik is, el nem tővozik attő. (Pőld 22:6) Mivel jőir ez a tan-őjs? A fegyelmező sokkal tőbb, mint bőntető. A bőntető őltalőban a mőltra vonatkozik, mőg a fegyelmező a jővőt őrinti. A fegyelmező olyan dolog, amelyben a szőlkő oktatja, eligaz-őja a gyermeket, ő pőldőit mutat neki. Ez jelenti a hűsőg, igazmondőjs, mőltőnyossőg, kővetkezetessőg, tőrelem, rend, irgalom, bőkezűsőg ő tevőkenysőg fontos elveinek meghatőrozőst.

Ha a gyermekek korőjn

megtanulőjk a szőlkő irőnti fenntartőjs nőlkőli engedelmessőget, a tekintőlytisztelet nem fog nekik problőmőit jelenteni az őletben. De a megtanult engedelmessőg mődja is fontos. Az igazi engedelmessőg nem az őrt van, mert megkővetelik azt, hanem belőlről fakad. Ennek az engedelmessőgnek a titka az őjőjsőletőben rejlik.

ŐAz az ember, aki pusztá

kőtelessőg őrzetből prőbőlja megtartani Isten parancsolatait - az őrt, mert ez kővetelmőny -, soha nem fogja őrezni az engedelmessőg őrőmő. Voltak őppen nem is engedelmeskedik... Az igazi engedelmessőg a belő elv megvalősulősa. Ennek az engedelmessőgnek az indő-tőrugőja az igazsőg ő az Isten tőrvőnye irőnti szeretet. Minden igazi őlet magva a Megvőltő irőnti hűsőg, amely arra indő-t, hogy tegyők a jőrt magőőrt a jőőrt - mert ez tetszik Istennek."[24]

6. Tőrsas őnnyő

formőldő ő a besződfejlesztőse. A gyermekek a csalődon belőli vőlnak az emberisőg tagjaivő, minden, vele jőir ő felelőssőggel ő kivőltsőggal. A tőrsas őnnyő formőldő sorőjn tanulőjk meg, hogyan illeszkedjenek be a tőrsadalomba. A besződ a kőzli ő minden őnyalatőval az egyik első megnyilatkozőjs, amelyet a gyermek megtanul. Nagyon kell vigyőzni, mikőnt beszőlkőnk a csalődban, hogy besződőnk Isten jellemő tőkrőzze. A gyermeknek gyakran kellene olyan vidőm szavakat hallania, amelyekkel a csalőd tagjai kőzvetlenőli kifejezik egymőjs irőnti szeretetőket, ő dicső-tik Istent.

7. A nemek azonossőga. Az otthon az a hely, ahol az egősz

csalőd kőlőnbőző nemő tagjainak egőszőges kőlcsőnhatősbő a gyermekek megtanulőjk, hogyan őljenek mint főrfiak ő nők a tőrsadalomban. A felnőttek megfelelő ős illő felvilőgos-ő-tőssal tan-őstőjk őket fejlődő nemisőg ők szőpsőg őrlő. Az ő kőtelessőg ők az is, hogy megvődjők a gyermekeket a nemi sőrelmektől.

8. Az őrtőkek

felismerőse. Az

otthon alapvető tőrsadalmi feladata, hogy gondoskodjon a csalőd őltal

elfogadott körteket állszszehangolásra. A család életformája nem mindig illik állszze vallási meggyőződésével. A szülők állhatják, hogy ragaszkodnak bizonyos vallási elvekhez, de a gyermekek elpáldaként állított életformájuk talán nem felel meg azoknak az elveknek. Fontos, hogy a szülők kávetkezetesek legyenek.

A kibővült család. Az Isten szándéka szerinti házasság zárt kör; de a család nem. A gyorsan változó társadalomban ritkán találkoznak olyan nagy családokkal, ahol nagyszülők, testvérek és unokatestvérek ugyanabban a házban laknak. Azokon, akiknek messze vannak a rokonaik, vagy nincsenek rokonaik, a gyülekezet, ez a nagy család segít, hogy érezzék a kötelességet, és valahová tartozásukat. Egyedülálló szülők is otthon érezhetik magukat itt, ahol szeretettel és gyengéd gondval nevelhetik gyermekeiket. És a gyülekezet adhat olyan feladatokat, amelyeket az otthonukban meg sem ismerhettek.

A gyülekezet idős tagjai iránti szeretetkín keresztl a gyermekek tiszteletet tanulhatnak. Az időseket pedig ráállmmel állltheti el, hogy van egy kisgyerek, akit szerethetnek. "ÉzVásáögemig és megőszállsemig se hagyj el engem, és, Isten, hogy hirdessem a te karodat a nemzetsáögnek, és minden kávetkezendőnek a te nagy tetteidet." (Zsolt 71:18)

Istennek káállnleges gondja van az idősekre. Ezt mondja: "ÉzIgen szóp ákes korona a vásáög, az igazáígnak áájban álllittatik" (Páld 16:3), és "ÉzVásáögetekig én vagyok az, és megőszállsetekig én visellek; én teremtetem, és én hordozom, én viselem, és megszabadtom" (Ása 46:4).

Az egyedüllállk is megtalállhatják a helyüket a gyülekezetben, ahol szeretik és becsben tartják őket, ahol ők is szeretetet adhatnak, és a munkában osztozhatnak. A gyülekezet szolgálattááll megérezhetik, hogy Istennek gondja van rájuk: "ÉzÁ-rállkkával" (Jer 31:3).

"ÉzTiszta... istentisztelet" változánk akkor is, ha nagy gondot fordítunk az ánsáöget szenvedőkre (Jak 1:27; 2Máz 22:22; 5Máz 24:17; 26:12; Páld 23:10; Ása 1:17). A gyülekezeti családnak káállnleges lehetősáöge, hogy menedáöket, vádelmet nyájtson azoknak, akiknek nincs családjuk; olyan helyet, ahova tartozhatnak. Ez a munka a gyülekezet minden tagját abba a káállnleges egysáögbe vonhatja, amely Jázus szavai szerint a keresztsáög jele (Jn 17:20-23).

Á

Forduláspont

Mivel az egyház az a társadalom lelke a család, a keresztény család eszköze arra, hogy tagjait megnyerje és megtartsa az Őrszolgálatra. Az Ős "testamentum legutolsó" versei megjövendölnek, mi történetik az Őr visszajövetele előtt: "Ézra, Őn elküldtem nátek III. Őst, a prafátit, mielőtt eljőn az Őrnek nagy Ős fölélmertes napja. Őos az atyjok szavát a fiakhoz fordítja, a fiak szavát pedig az atyjához" (Mal 4:5-6). Bár ma sok kényszerítőerő megpróbálja kiszakítani a tagokat a családból, Isten arra szólítja fel a családokat, hogy Őjra egyesüljenek, szilárdan közzelálljanak alkossanak; forduljon meg a helyzet, legyen gyűgyulás. Az Isten hívására pozitívan reagáló családok olyan erőt kapnak, amely megmutatja, milyen az igazi kereszténység. Az ilyen családokból Ősszetevődő gyülekezetek fejlődni fognak; fiataljaik nem mennek el. Ezek a gyülekezetek világos kőpet adnak Istenről a világnak.

Á

Lábjegyzet

1.

Á

Vá. White: Előtted az Őlet, 15. oldal

2.

Á

A. W. Spalding, Makers of the Home (Mountain View, CA; Pacific Press, 1928), 58. oldal

3.

Â

Hogy Ádám volt felelős ezért a bolygókért, ez nyilvánvaló, mert Isten tőle kérte számon a bűnt, bár nem ő vétkezett először (1Móz 3:9). Az Ószövetség is, amikor összehasonlítja a kőt "Ádám"-ot, az első Ádámot teszi felelősé a bűnbeesésért és a halálért (Róm 5:12; 1Kor 15:22; v. White: A nagy közzelem, 575. oldal).

4.

Â

„Isten maga adott társat Ádámnak. Ő szerzett neki „segítőt” - megfelelő segítőt, hozzá szabott társat, aki egy lehetett vele szeretetben és megértésben. Isten %vált egy bordájából teremtette, amelyet Ádám oldalából vett ki, jelezve, hogy nem uralhatta fejként Ádámot, nem taposhatta ljjbal, mint alsóbbrendűt, hanem mellette kellett állnia, mint vele egyenlő, akit Ádám szeret és véd.” (White: Pátriárkák és próféták, 20. oldal)

5.

Â

A házasság szövetési vonatkozásaival kapcsolatban lásd "Marriage as Covenant" in *Covenant and Marriage: Partnership and Commitment (Leader's Notebook)* (Nashville, TE, Family Ministry Department, Sunday School Board of the Southern Baptist Convention, 1987), 51-60. oldal

6.

Â

Lásd SDChurch Manual, 150-151. oldal; F. M. Wilcox, "Marrying Unbelievers", *Review and Herald*, 1914. július 2., 9-10. oldal; G. B. Thomson, "Marrying Unbelievers: Can Two Walk Together, Except They Be Agreed?" *Review and Herald*, 1941. július 31., 2., 12-14. oldal; F. M. Wilcox, "The Marriage Relationship, Following the Divine Order", *Review and Herald*, 1944. május 4., 1-4. oldal; White, *Testimonies*, 4/503-508. oldal

7.

Â

Walter Trobisch, I Married You (New York, N. Y.; Harper and Row, 1971), 18. oldal

8.

Â

Ed Wheat, Love Life for Every Married Couple (Ground Rapids: Zondervan, 1980), 72. oldal

9.

Â

I. m., 62. oldal

10.

Â

White: Pátriárkák és próféták, 32-33. oldal

11.

Â

Lásd például White: Válaszd az Őletet, 24. oldal; White, Messages to Young People (Nashville TE, Southern Pub., Assn., 1930), 451. oldal

12.

Â

Lásd még White: Pátriárkák és próféták, 113,

167, 297. oldal; White, Spiritual Gifts, 3/104-105. oldal; 4a/86. oldal

13.

Â

Wheat, Love Life for Every Married Couple, 202. oldal.
LÃ;sd mÃ©g â€žThe Divorce Court or the Cross", in Roy Hession, Forgotten Factors... An Aid to Deeper Repentance of the Forgotten Factors of Sexual Misbehavior (Fort Washington, PA; Christian Literature Crusade, 1976); Wheat, â€žHow to Save Your Marriage Alone", in Love Life; and Gray Chapman, Hope for the Separated: Wounded Marriages Can Be Healed (Chicago, Moody Press, 1982)

14.

Â

SDA Church Manual, 175. oldal

15.

Á

Lásd Hession, *Forgotten Factors*. Ez a kiváló könyv, amely segít a vétkezőknek, hogy megbánják bűneiket, és a szerető Istennel bocsánatra találjanak, és váratlanul kápronalazza a nemi erkölcsöt még nagyobb vonatkozásait.

16.

Á

White, *Testimonies*, 1/307. Ezt is írja:

„Nekünk, asszonyoknak, nem szabad elfelejtenünk, hogy Isten a férfiakat rendelt bennünket. Ő a fej, és a mi vágyaink, nőzeteinknek és a szívünknek meg kell egyeznie az ő vágyával, ha lehet. Ha nem egyezik, Isten Igéje szerint az elsőbbséget a férfiaknak kell megadni, ha nem lelkiismereti dologról van szó. Engednünk kell a fejnek.” E. G. White, 5. számú levél 1861-ből.

17.

Á

Larry Christenson, The Christian Family (Minneapolis, MN; Bethany Fellowship, 1970)

18.

Â

Â–tletek arról, hogyan lehet Â–nk családi Â–tatot tartani, lásd John and Millie Youngberg, Heart Tuning A Guide to Better Family Worship (Washington, D. C.; Review and Herald, 1985); Christenson, The Christian Family, 157-159. oldal

19.

Â

White, The Adventist Home, 231-232. oldal

20.

Â

Azok a szülők, akiknek más gondjaira kell bízniuk a gyermeküket, olyan embert válasszanak, akinek az évtizedekhez hasonlóan az értékrendjük, hogy teljesen egyértelmű tudjanak működni a gyermek nevelésében az "Ész... intése" és szeretete szerint. Azonkívül a szülőknek jól meg kell figyelniük azokat a gyermekeket, akikkel gyermekük együtt lesz. Akarják-e, hogy gyermekük olyan legyen, mint azok a gyermekek? A gyermekek nagyon sokat, nagyon gyorsan és nagyon kitartóan tanulnak. A gyermek gondozásának minden vonatkozásait lelkiismeretesen meg kell vizsgálni.

21.

Â

Edith Schaefer, What is a Family? (Old Tappan, N. J.; Fleming H. Revell Co., 1975), 47. oldal

22.

Â

Lásd White: Jézus élete, 432. oldal; White, The Adventist Home, 255-259. oldal

23.

Á

Lásd Gary Smalley and John Trent, *The Blessing* (Nashville, Thomas Nelson Publishers, 1986). A szerzők gondosan leírják, hogy a szülők feltétel nélküli szeretete vagy annak elmulasztása hogyan lehet a fejlődő gyermek érzelmi és lelki jólétének kulcsa.

24.

Á

White: Krisztus példázata, 60. oldal